

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci navrhovateľov: v 1. rade **A. T.**, nar. X., bytom Ž. a v 2. rade **E. K.**, nar. X., bytom R., *obaja zastúpení: Advokátska kancelária M., s. r. o., so sídlom U.*, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad Žilina**, so sídlom Andreja Kmeťa 17, Žilina, za účasti účastníka konania: **S.**, so sídlom S., v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. ObPÚ 2008/00571-63 zo dňa 8.12.2010, na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/2/2011-27 zo dňa 3. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/2/2011-27 zo dňa 3. júna 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporcu č. ObPÚ 2008/00571-63 zo dňa 8. decembra 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 523,64 € na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária M., s. r. o., Ž., do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

I.

Odporca rozhodnutím č. ObPÚ 2008/00571-63 zo dňa 08.12.2010 rozhodol vo veci náhrady za vyvlastnenú pkn. parcelu č.X., ktorá je totožná s parcelou vedenou ako parcela č. EN X. v k.ú. Ž., podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov tak, že dedičom reštitučného nároku (navrhovateľom v 1. a 2. rade) priznáva dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia za vyvlastnenú pkn. parcelu č. X. z pkn. vložky č. 2349 za vyvlastnenú výmeru 6 492 m², z ktorej pripadá na skutočný podiel navrhovateľa 811,5 m², právo na náhradu podľa § 6 ods. 2 zákona 503/2003 Z.z., a to v podiele po 1/2. K určenej výške podielu odporca v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vo vyvlastňovacom rozhodnutí síce bol uvádzaný vlastnícky podiel pre J. K. 2/5, ale táto výška nebola preukázaná a z dostupných dokladov vychádza pre navrhovateľa skutočná výška podielu pre náhradu len 1/8 z vyvlastnenej výmery, čo je po prepočte spolu 811,5 m², a teda pre každého z navrhovateľov 405,75 m² pozemku.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu podali navrhovatelia odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Žiline. Ten napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu č. ObPÚ 2008/00571-63 zo dňa 8.12.2010 podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako vecne správne. Pretože odvolanie navrhovateľov smerovalo iba voči stanovenému podielu v celkovom rozsahu 1/8 k celku, krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zameral iba na túto spornú otázku. Vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu, súčasťou ktorého sú aj dedičské rozhodnutia týkajúce sa predmetného pozemku, sa stotožnil so záverom odporcu o výške vyvlastneného podielu J. K., nakoľko listinné dôkazy preukazujúce skutočnú výšku podielu J. K. považuje za jednoznačné. Uviedol, že správny orgán postupoval správne, keď čo sa týka výšky podielu nevychádzal z rozhodnutia o vyvlastnení zo dňa 18.12.1980, pretože toto rozhodnutie o vyvlastnení nebolo doručené všetkým dedičom po O. K. a M. K., a teda doposiaľ nie je právoplatné a odporca čo do výšky vyvlastneného podielu J. K. ním nebol viazaný. Námietku navrhovateľov, že správny orgán

nemá kompetenciu určovať výšku spoluvlastníckeho podielu, nepovažoval za relevantnú; správny orgán nekonštitoval nový podiel, ale ako prejudiciálnu otázku riešil výšku spoluvlastníckeho podielu oprávnenej osoby, ktorá si uplatnila svoj reštitučný nárok v zmysle zákona č. 503/2003 Z. z.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovatelia neboli úspešní a odporca si ju neuplatnil.

III.

Proti uvedenému rozsudku podali navrhovatelia v 1. a 2. rade včas odvolanie, pretože nesúhlasia so stanoveným podielom ich právneho predchodcu. Nestotožňujú sa s názorom súdu, že vyvlastňovacie rozhodnutie zo dňa 18.12.1980 doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, keďže sa nekonalo so všetkými účastníkmi konania, s ktorými sa malo konať. Správny poriadok takúto možnosť „neprávoplatnosti“ rozhodnutia nepozná; pre prípad nesprávneho rozhodnutia je možné v rámci mimoriadnych opravných prostriedkov obnoviť konanie, resp. preskúmať nesprávne rozhodnutie, ale v predmetnej veci si žiadna z osôb, ktoré podľa názoru krajského súdu mali byť účastníkmi vyvlastňovacieho konania, takýto nárok neuplatnila. Okrem toho rozhodnutie správneho orgánu o výške spoluvlastníckeho podielu nie je správne a správny orgán listinné dôkazy nevyhodnotil správne. Ako vyplýva z identifikácie parciel vypracovanej Správou katastra Žilina dňa 18.04.2008, predmetná pozemnoknižná parcela č. X. bola prečíslovaná na nové C KN parcelné čísla, pričom časť tejto parcely bola zapísaná na nových vlastníkov a časť bola zapísaná na LV č. X. pre kat. ú. Ž. Na tomto liste vlastníctva je právny predchodca účastníkov konania J. K. zapísaný ako podielový spoluvlastník v podiele 6/24 a 1/12 s odkazom na dedičské rozhodnutie 21D 2198/2003 – 85, Dnot 287/2003-606/05. Nesprávnosť určenia výšky spoluvlastníckeho podielu potvrdzuje aj kúpna zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania ako predávajúcimi a spoločnosťou E., a.s. ako kupujúcim zo dňa 22.11.2006, ktorej predmetom boli spoluvlastnícke podiely účastníkov konania na pozemkoch zapísaných na LV č. X. pre kat. ú. Ž., a to pre každého z nich po 1/6. Navyše z pôvodného dedičského uznesenia č. D/594/54 po M. K. vyplýva, že nehnuteľnosti, ktoré neboli rozdelené medzi ostatných dedičov, preberá a nadobúda do vlastníctva J. K. Z pozemnoknižnej vložky č. 2349 je možné identifikovať spoluvlastnícky podiel M. K. ako 6/24, t. j. tento podiel v zmysle uvedeného dedičského

rozhodnutia nadobudol J. K. Navrhli preto, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ako aj rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnili náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia podľa priloženého vyčíslenia v celkovej výške 622,44 Eur.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie považuje za neopodstatnené, pretože z rozhodnutí o dedičstve týkajúcich sa zbytkov pôvodnej pkn. parcely č. X., ktoré zostali po vyvlastnení, je zrejmé, že zákonný dedičský podiel J. K. bol vzhľadom na počet dedičov 1/8. Namietal tiež výšku uplatnených a vyčíslených trov konania 622,44 €, ktorú považuje vzhľadom na vykonané úkony a na ich rozsah za neprimeranú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250j ods. 3 O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) minimálne päť dní vopred a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. júna 2012.

V konaní nie je sporné, že právny predchodca navrhovateľov J. K. bol oprávnenou osobou podľa § 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov a v správnom konaní bolo preukázané splnenie podmienky, uvedenej v § 3 ods. 1 písm. m/ zákona č. 503/2003 Z.z. (t.j. vyvlastnenie nehnuteľnosti bez vyplatenia náhrady). Spornou bola iba veľkosť jeho podielu na vyvlastnenej nehnuteľnosti v celkovej výmere 6 492 m², keď vo vyvlastňovacom rozhodnutí bol uvádzaný pre J. K. vlastnícky podiel 2/5, ale podľa záverov odporcu bol jeho skutočne preukázaný podiel iba 1/8.

V prvom rade bolo preto potrebné vyriešiť otázku, či správny orgán bol pri určení výšky spoluvlastníckeho podielu oprávnenej osoby viazaný vyvlastňovacím rozhodnutím zo dňa 18.12.1980, alebo mal otázku veľkosti tohto podielu riešiť ako prejudiciálnu otázku v správnom konaní, v ktorom si oprávnená osoba uplatnila právo na vrátenie vlastníctva, resp. vlastníckeho podielu k vyvlastnenému pozemku.

Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu, ktorý vyslovil v odôvodnení svojho rozhodnutia, že nebolo možné vychádzať z výšky podielu vyvlastnenej časti, ako bola stanovená vo vyvlastňovacom rozhodnutí, pretože toto rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné, keďže správny orgán pri vyvlastnení nekonal so všetkými spoluvlastníkmi. Takýto záver nemá oporu v Správnom poriadku, pri vyvlastňovaní bolo konané a rozhodnutie bolo doručené v ňom uvedeným spoluvlastníkom a, ako to už uviedli aj odvolatelia, pre prípad nesprávneho rozhodnutia bolo možné v rámci mimoriadnych opravných prostriedkov obnoviť konanie, resp. preskúmať neprávne rozhodnutie mimo odvolacieho konania, ale v predmetnej veci si žiadna z osôb, ktoré podľa názoru krajského súdu mali byť účastníkmi vyvlastňovacieho konania, takýto nárok neuplatnila.

Vzhľadom na uvedené rozhodnutie o vyvlastnení sa stalo právoplatným, a preto v zmysle § 40 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán bol týmto rozhodnutím, aj pokiaľ ide o veľkosť spoluvlastníckeho podielu, viazaný, pričom skúma len to, či je rozhodnutie právoplatné a či ho vydal príslušný orgán, teda je viazaný aj prípadným nezákonným rozhodnutím, ak nebolo pre svoju nezákonnosť zrušené.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu z dôvodu, že jeho preskúmané rozhodnutie je skutkovo a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo nesprávne a v rozpore so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 250l ods. 2 OSP zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách prvostupňového aj odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a 2, § 142 ods. 1, § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že úspešným navrhovateľom v 1. a 2. rade priznal ich náhradu z titulu trov právneho zastúpenia vo vyčíslenej výške 523,64 €, a to za 4 úkony právnej služby (prevzatie veci, podanie opravného prostriedku, účasť na pojednávaní a podanie odvolania) po 123,50 € a 4 x režijný paušál po 7,41 €, čo je v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z., preto námietka odporcu o neprimeranosti tejto náhrady je neopodstatnená. Navrhovatelia si uplatnili aj 20% DPH, ale nedoložili doklad o tom, že ich zástupca je platiteľom tejto dane, preto im nemohla byť priznaná.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. júna 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková